

været brugt, men har meent, at det hellere burde hedde: „de for Hæren gjældende Bestemmelser;“ men det er bekendt, at dengang Værnepligtsloven blev givet, hørte Hærens Organisation under den samme Rigsdag, der behandlede og vedtog Værnepligtsloven, og paa Grund deraf staaer Hærens Organisationsplan og Værnepligtsloven i en vis Forbindelse med hinanden. Det gaar ikke an at glemme, at Værnepligtsloven af 12te Februar 1849 og altsaa ogsaa denne Lov, der træder i hiins Sted, i en vis Henseende er knyttet til og baseret paa Hærens Organisationsplan, og det synes derfor langt fra ueheldigt, men tværtimod snarere nødvendigt, at nævne den i Loven.

Hvad Sessionsvæsenet angaar, da har den ærede Minister meent, at Behandlingen til Udskrivning skulde stee i Overensstemmelse med de Forskrifter, som nu ere eller i „Fremtiden maatte blive givne“, istedetfor at der i det Udskrift, som ved 2den Behandling blev vedtaget af Thinget i forrige Session, stod: „efter de bestaaende Forskrifter og fremtidige Love“. Det var nemlig Thingets Anskuelse, at disse Forhold, som berøre en saa stor Deel af Befolkningen, kun skulde kunne forandres ved Lov. Meningen var naturligvis ikke, at en Forandring i enhver lille Detailbestemmelse skulde underkastes den lovgivende Magts Skjøn, men at der kun var større Forandringer, Endringer i Hovedtrækkene, der skulde stee ved Lov. Den ærede Minister har imidlertid troet, at dette i Fremtiden kunde overlades til Administrationen. Jeg anseer ikke dette for rigtigt, og nærer det Haab, ligesom flere ærede Rigsdagsmænd gjorde i forrige Session, at den ærede Minister snart vil forelægge et Udskrift til en Lov, der ordner Sessionsvæsenet, hvilket ogsaa i mange Henseender vil være nødvendigt.

Med Hensyn til det Mandskab, som skulde henregnes til Hærens eller Søværnets Linie, blev det i forrige Session vedtaget, at, for at dette kunde stee, skulde det udfyldte Mandskab tillige være „tildeelt en Afdeling“. Denne Bestemmelse vilde kun sige, at man ikke ønskede at faae udfyldt Mandskab, som der aldeles

ikke havde Anvendelse for, som Hæren ikke engang havde saameget Brug for, at den kunde sige, hvor det hørte hjemme, og at dette Mandskab dog skulde være underkastet de Ulemper, som følger af at være Udfyldt, saasom at skulle forsyne sig med Flyttebeviis, ikke kunne reise til Udlandet uden Tilladelse osv. Denne Bestemmelse har den ærede Minister imidlertid antaget for en Organisationsbestemmelse og troet at maatte udelade. Jeg troer imidlertid, at den uden mindste Skade for Hæren kunde være bleven staaende, og da den paa den anden Side tjener til at værne om Befolkningens Ret, maa jeg for mit Vedkommende ønske, at denne Bestemmelse igjen bliver optaget.

Jeg skulde ønske, at der i den Paragraph, der handler om Indkaldelsen, blev indskudt en ny Post om Søfartsbøgers Aflevering til Mønstringsbestyrerne. Det vil være den ærede Minister bekendt, at disse Bøger ofte opbevares af Skipperne — „altid“, siger min ærede Ven (Lange) her ved Siden af — som et Slags Pant for, at Vedkommende opfylder sin Tjeneste, og det er ikke rigtigt at paalægge Folk, at de skulde aflevere disse Søfartsbøger, naar de ikke selv have dem. Der burde derfor formeentlig tilføies en Post, som kunde lide saaledes: „Foraauidt Søfartsbøgerne maatte være beboende hos Skipperne, have disse under en Bøde af 10 Rd. at besørge dem afleverede til Mønstringsbestyrerne“.

Med Hensyn til Udtjeningen af Værnepligten ved stadig Tjeneste har den ærede Minister ogsaa foretaget en Forandring, som efter mit Skjøn ikke er ret heldig. Derfor den ærede Minister havde taget § 24 med de Forandringer, som der ved 2den Behandling blev sagt skulde forelægges det høitærede Thing til 3die Behandling, nemlig at der kom til at staae: „Skulde han ønske at udtræde“, istedetfor: „skulde han udtræde“, og at der istedetfor Ordene: „med sin Aldersklasse“ kom til at staae „med den Aldersklasse, med hvilken han samtidig indtraadte i Tjenesten“, saa vilde § 24 blive langt heldigere baade for Hæren og Mandslaget end den af Ministeriet fore-